

ipsa ecclesia diuersas pecuniarum summas veraciter mutuantes, quidam possessiones et predia, alii vasa argentea et alia clenodia aurea et argentea, alii patentes litteras sub caucione pigneratricia ipsi ecclesie tradiderunt, qui pecunias huiusmodi soluere et dicta pignera redimere adhuc, licet pluries moniti, minime curauerunt, ymmo quidam ex eis, vt nobis asseruit, pecuniis, vt premititur, non solutis, predia ipsa inpignerata sibi vendicant, ipsi ecclesie pignus et pecuniam auctoritate propria auferendo, nobisque deuote ex parte ecclesie sue supplicauit, quatenus ecclesie sue prefate de debitoribus suis huiusmodi auctoritate regia iusticiam faceremus. Nos, ecclesiarum indemnitatibus vbique consulere cupientes, deliberacione prehabita decernimus in hiis scriptis, quod quicumque debitorum premissorum bona sua aut alia pignera aurea vel argentea infra duodecim septimanas, postquam publice moniti et requisiti fuerint, pro debito, pro quo stant, non redemerint, extunc et inantea impedire seu reclamare non possint, quoniam dominus episcopus Lincopensis aut yconomus ipsius ecclesie ex mandato capituli possit dicta bona et pignera, quecumque fuerint, deuendere et libere alienare, prius tamen dictis pignoribus per viros discretos et ydoneos estimatis, vt, si eorum valor debitum excreuerit principale, quidquid superest debet ipsi debitori aut impigneratori restitui. Si vero in valore repperiatur defectus, tunc debitor ipse aut impignerator supererogare tenebitur et supplere defectum, donec ecclesia sine diminucione debitum optineat principale. Eundem insuper terminum illis duximus pefigendum, qui se per litteras obligarunt, volentes et mandantes firmiter et districte, vt aduocati nostri, qui nunc sunt aut per nos assumi contigerit in futurum, hoc nostrum presens mandatum, prout et quando requisiti fuerint, sine dissimulacione secundum rigorem iusticie et legum patrie exequi studeant cum effectu, quod nullatenus pretermittant, prout graciam nostram dilexerint inoffensam. Illis vero, qui predia aliqua ipsi ecclesie impignerata auctoritate propria, vt premititur, alienauerant, firmiter precipimus et mandamus, vt pignora sic ablata restituant, nisi ipsa, vt premissum est, redemerint de uendenda. Alioquin aduocati nostri auctoritate presencium ipsos compellant iuxta traditam in presentibus eis formam. Datum in castro nostro Bawohus anno Domini m^occ^ocl^o tercio die inuencionis sancte crucis nostro sub sigillo.

På baksidan: Quod pignora possint vendi.

Sigillet borta, remsan kvar.

4911.

1353 Maj 5.

Bengt Karlsson försäljer en attung jord i 'Närdawij' till sin morbroder Nils Turesson (Bielke).

L. Sparres afskr. saml. i Sv. Riksark., sign. J 6, f. 7.

Allom däm mannom detta breff höre ella see helsar iak Bendieter Carlsson awärdelika medh Gudhj. Skall thet allum mannum witterlikt wara, at iak haffuer sålt minum kära modir brodir herra Niclissa Turesson en attung jord i Närdawij före fult wärth medh allum tillagum när ok fiärran, ängo vndan takno; holken ättunger mik är förståndin aff Simone Holwirdsson ok medh allum rätt ok lagum

tillkumin. Afhänder iak mik den áttung ok minum arwum herra Niclisse Turassöne ok hanss arwum till ewárdelika ágho. In cuius recognitionis evidentiam sigillum nobilis militis domini Nicolai Dannes vna cum sigillo matris meæ Margaretæ Thuress dotter præsentibus peto apponendum, proprio non præsentate. Datum anno Domini mccccliii dominica proxima ante festum pentecostes.

4912.

1353 Maj 6.

Bohus.

Konung Magnus utfárdar förändrade bestämmelser rörande drottning Blankas morgongáfva i Norge i syfte att bringa hennes norska besittningar i förbindelse med hennes svenska.

Orig. på perg. i Danska Riksark.

Magnus, með Guðs nadd Noreghs, Swya ok Skane kononger, sendir ollum monnum þeim sem þetta bref sea eðr høyra q. G. ok sinæ. Ver vilium, at þer vitir, at ver, Hakun var son ok alt vart rikissæns rad af Noreghe samþykjænde, þa hafwm þesse skipan aa gort vm morghin gafwo vara kiæro puusu Blancie, fyrst at ver hafwm þat vmskipti aa gort með henner sakar nalæghs henner goz ok ingioldæ j Swyia riki ok sua adrær imisær henner ok vara barnæ nytsæmðr, at hun skal hafwa Baghæhus ok Malstranðr ok þer till allæ Ælfuæsyslur vttan æi Ordost, jtem alt Ranriki, Vettæ herad ok allæ Borghæsyslur með kuggætollom ok allum adrum kononghlegdom rette jngioldum, pionostom ok lyðni, með ollu þui fororde, ret[t]eghæit, væildi ok ifuirboðe, sem henner open bref vatta, þau sem hunn hefuer vm Tunsberxhus ok fehirdzslu ok alt annæt, þat sem henner var gefuet j sinæ morghon gafuo her j Noreghe. Kan ok sua vera, at Hakon var sun fyrnemðr eðr ok anner var øfterkomande retter kononger j Noreghe vill aftr hafwa Baghæhus, Malstranðr ok Ælfuæ systlu, þa skal han eðr nokor annar a hans veghna, jnlænskær eðr vtlænskær, æinghin ok af varo raðe ok pionosto monnum j Noreghe skulu þes enghæ maght eðr walt hafwa, huarrær stettær eðr tighunðr sem huar er vppi j, fra þessom deggi hanæ þer vt af at þrøngiæa með dagþingæn eðr væildi aa mote henner ja ok goðom vilæ, vttan þessæ vara giærd ok skipan með ollum sinum græinum, articulis, fororde ok retteghæit skal vbrigdulegh standæ ok haldæzst hedan af. Ok till sannyndæ ok mæiri stadfestu her vm þa setti með varo jnsigli Hakun var sun oftnemðr sit insigli firir þetta vart bref, er gort var a Baghæhusi a manædaghen nestæ firir huitæsunnu a þui are, er lidnir varo fra burðr tið wars Herra Iesu Christi m^occ^ocl^o ok þrir vetrar. En ver Eringisli jarl j Orknøyum, Olafuer erkibiskupr j Nidaros, Sighfriðr j Oslo, Gisbrikt j Biorghuini ok Huarðr j Hamre biskupar, Arnulfuer abote j Hofwdøy, Ormer Øystins sun, Erlinger Vikunnær sun, Jon ok Sigurðr Hafþoræ synir, Ogmundr Finz sun, Eilifuer Eilifsun, Jon Bryniulfsson, Peter Eiriksson profaster at Mariu kirkiu j Oslo, Endriðr Jfuærsun, Ifuær Andressun ok Suale Olfuirsson lofwom ok iattom a var sannynde ok hæiðr ok bindum oss fulkomlegha till með fullu handrbande, at ver skulum með fullum truskap oftnæmdæ vara kiæro fru Blancea styrkiæ, trøystæ ok hialpæ með radum ok giardum huar varær øfter alre sinni maght a mote ollum þeim, sem hanæ vilia